

Vandnavle, *Hydrocotyle vulgaris*

er en 5–10 cm høj, spæd plante med stilke fæstet til midten af de små runde blade: vandnavlens runde blade, der som talrige glinsende grønne borde hælder muntert med de forskellige vinkler på de midtstillede bladstilke *Hakon Jørgensen* (1); meget små hvide eller røde blomster samlet i fåblomstret hoved, undertiden i to etager. Almindelig i tørvemoser, ved bække og søer, på strandene.

Vandnavle 1793ff, navnet konstrueret efter tysk. *Navleurt* 1532–1648; *vandskål* 1770 fra det græske slægtsnavn, de undertiden konkave blade samler regnvand; *kragetær* 1767–1905 også om andre vandplanter, bl.a. ranunkel (bd. 2); o. 1870: *geddeblad* Thy, vokser, hvor der kan leve

gedder, navnet tilkommer egl. visse vandplanter med flydeblade; *kinkblomst* Thy, *kighosteblad* Jylland, *kigblad* og *kinkblad* Jylland o. 1870ff efter anvendelsen (2): barnet skulle drikke et dekokt af bladene i mælk (3) af sort eller grå hoppe og gennem et »kinkhorn« af vædder (4). Planten får skyld for at give får blodpis, og fugle bliver syge af at æde frøene (1800; 5). Børn har brugt bladene som mønter af forskellig værdi (størrelse) til betaling hos »købmanden« eller fingeret passage af pontonbroen Alborg-Nr. Sundby (o. 1900; 6).

LITTERATUR: (1) 417 1918,418; (2) 689 1,738f; (3) 328e 123; 228e 2,123 (Thy); 634 12356 (Skernegnen o. 1890), 12519 (Løgumkloster o. 1880); (4) 488i 4,595; 328f 2,123; (5) 739 2,291; (6) 634 12285.

Vandnavle. (ES).

